

Departementet

J.nr. M 1034 - 0640

Den 12. september 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 194 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 12. juli 2005.

Spørgsmål nr. 194:

Vil ministeren give en status for den danske indsats på klimaområdet med anvendelse af JI og CDM, som blev iværksat med start i 2003? Status bedes indeholde svar på følgende spørgsmål :

- Hvilken strategi er blevet forfulgt for henholdsvis JI og CDM, og hvilke tiltag er blevet iværksat af de to ministerier, der er involveret?
- Hvor mange projekter og hvor store mængder CO₂ er der skrevet kontrakt om køb af kreditter på?
- Der ønskes følgende oplysninger for de enkelte projekter: Kvotepriis, varighed, omfanget af DK's investeringer, omfanget af værtslandets investeringer samt evt. yderligere økonomiske bidrag fra andre kilder
- I hvilke lande arbejdes der aktivt på at købe kreditter og inden for hvilke projekttypen ?
- I hvilken udstrækning bliver dansk erhvervsliv inddraget aktivt i processen om køb af kreditter?
- Med hvor mange tons CO₂-ækvivalenter forventes køb af kreditter fra JI og CDM projekter at indgå i forhold til opfyldelsen af den danske reduktion på 21% i perioden 2008 - 2012 i forhold til niveauet i 1990?

Svar:

Miljøministeriet har ansvaret for klimaprojekter i Central- og Østeuropa og Udenrigsministeriet har ansvaret for projekter i udviklingslandene. Jeg besvarer derfor spørgsmålet for så vidt angår aktiviteterne i Østeuropa, mens Udviklingsministeren svarer angående projekter i udviklingslandene. Derudover besvarer jeg også det bredere spørgsmål om hvor mange tons CO₂-ækvivalenter, som forventes ved køb af kreditter fra JI og CDM.

Klimaprojekter i udlandet er et vigtigt element i regeringens klimastrategi. Indkøb af CO₂-kreditter er hovedsagelig en opgave for de private virksomheder, der er omfattet af reglerne i EU's kvotedirektiv. Regeringen vil dog gennem statslige indkøb af klimakreditter medvirke til, at markedet for disse kreditter løbes i gang hurtigere, end det ellers ville være tilfældet. De statslige indkøb af CO₂-kreditter skal ud over at være med til at løbe markedet for klimaprojekter i gang også bidrage til at opfylde Danmarks internationale klimaforpligtelser, ligesom der vil være en række andre miljøfordele knyttet til projekterne så som reduceret forurening af luft og vand.

Regeringen har afsat 1.130 mio. kr. til statslige indkøb af CO₂-kreditter fra CDM- og JI-projekter. Med en gennemsnitlig pris på 50 kr. pr. ton CO₂-ækvivalent svarer dette til 4,5 mio. tons CO₂ pr. år i de 5 år 2008 – 2012. Dette skøn er naturligvis behæftet med stor usikkerhed særligt m.h.t. den fremtidige pris for CO₂-kreditter.

Udenrigsministeriet har ansvaret for statslige indkøb af CO₂-kreditter fra udviklingslande, mens Miljøministeriet køber klimakreditter fra Østeuropa.

Miljøministeriets tre-benede indkøbsstrategi:

Miljøministeriet køber for det første klimakreditter fra konkrete projekter, som resulterer i en reduceret CO₂-udledning, der kan overføres til Danmark, de såkaldte direkte CO₂-kreditter. Med direkte CO₂-kreditter menes, at staten investerer direkte i et konkret klimaprojekt. I forlængelse af det mangeårige miljøsam arbejde med landene i Østeuropa har ministeriet identificeret en række lovende projekter, der kan reducere udledningen af drivhusgasser til atmosfæren. Miljøministeriet har for det andet igangsat et udbud for at finde flere direkte projekter.

Miljøministeriet køber for det tredje klimakreditter fra internationale CO₂-kreditbanker og -fonde, hvor risikoen på de enkelte projekter forsøges delt med andre, de såkaldte indirekte CO₂-kreditter.

De tre indkøbsmetoder bidrager på hver deres måde til at løbe markedet for CO₂-kreditter i gang. Ved at involvere sig direkte i projektudviklingen kan den danske stat medvirke til, at værtslandene får opbygget de nødvendige procedurer til at godkende projekterne, mens udbuddet inddrager de private projektudviklere og synliggør, at der er et marked for gode klimaprojekter. Gennem kontrakterne med de internationale kvotebanker og -fonde er staten med til at sikre, at der skabes et marked for CO₂-kreditter til virksomheder, der ikke selv har den nødvendige kapacitet til at involvere sig direkte i projektudviklingen.

Oversigt over indgåede kontrakter:

Miljøministeriet har indgået kontrakter om køb af ca. 2,6 mio. tons CO₂-kreditter fra 5 projekter for i alt 77 mio. kr. I de indgåede kontrakter har Miljøministeriet desuden option på at købe yderligere 2,6 mio. tons CO₂-kreditter. Optionen kan udnyttes på et senere tidspunkt, når projekterne har

været i drift et stykke tid og demonstreret deres evne til at levere CO₂-reduktioner. To af de fem projekter er allerede etableret og leverer allerede nu reelle CO₂-reduktioner, som dermed bidrager til en mindre påvirkning af klimaet. Miljøministeriet har også underskrevet kontrakter på 2 projekter i Rusland, hvor kontrakterne først træder i kraft, når de centrale myndigheders godkendelse modtages. Kontrakterne indeholder samlet 1,21 mio. tons CO₂-kreditter.

Miljøministeriet har endvidere indgået 3 rammekontrakter om indkøb af kreditter gennem CO₂-kreditbanker- og fonde. Der er endnu ikke indgået kontrakter om konkrete projekter i disse CO₂-kreditbanker og -fonde.

./.

Miljøministeriets kontrakter er sammenfattet i nedenstående skema. Yderligere information om de enkelte projekter kan findes i pjecen "Køb af klimakreditter i Østeuropa", som vedlægges i PDF-format, og på hjemmesiden www.danishcarbon.dk.

Projekt navn, type og land	Mængde (t CO ₂)	Periode	Pris (kr.)	Miljøministeriets investering	Skønnet samfinansiering ²
Direkte					
5 byer, Biomasse, Rumænien	720.108	Indtil 2017	30,3	21,8 mio. kr.	Ca. 80 mio. kr.
2 byer, Geotermi, Rumænien	190.832	Indtil 2012	36	6,9 mio. kr.	Ca. 6,9 mio. kr.
Agropolychim gødningsfabrik, Bulgarien	1.150.000(købt)	Første kvoter	24,1	27,5 mio. kr.	Ca. 0,2 mio. kr.
	2.600.000(optioner)	Indtil 2012	29,4 – 37,6	afhænger af om optioner købes	Ingen
Türisalu vindmøllepark, Estland	403.686	Indtil 2012	40,9	16,5 mio. kr.	Ca. 168,5 mio. kr.
Udbud					
Zakopane losseplads og rensningsanlæg, Polen	127.000	Indtil 2012	37,5	4, 8 mio. kr.	Ca. 20 mio. kr.
Amursk kraftvarmeværk, Rusland ¹	1.000.000	Indtil 2012	Oplyses senere	Oplyses senere	Ca. 64 mio. kr.
Mednogorsk kraftvarmeværk, Rusland ¹	210.000	Indtil 2012	Oplyses senere	Oplyses senere	Ca. 80 mio. kr.
Indirekte					
EcoSecurities – Standard Bank	Skønnet 1,2 – 1,7 mio.	Indtil 2012	Ingen konkrete projekter p.t.	Ingen konkrete projekter p.t.	Ingen konkrete projekter p.t.
Verdensbanken	Skønnet 1,25 – 1,5 mio.	Indtil 2012	Ingen konkrete projekter p.t.	Ingen konkrete projekter p.t.	Ingen konkrete projekter p.t.
NEFCO Testing Ground Facility	Skønnet 400-500.000	Indtil 2012	Ingen konkrete projekter p.t.	Ingen konkrete projekter p.t.	Ingen konkrete projekter p.t.

Noter:

- 1) Der er indgået kontrakt om projekterne i Rusland, og Miljøministeriet har reserveret midlerne hertil, men afventer den russiske regerings godkendelse. Af hensyn til såvel de russiske samarbejdspartnere som til det offentlige økonomiske interesser som indkøber af CO₂-kreditter på et kommercielt marked er det ikke hensigtsmæssigt, at Miljøministeriet oplyser om prisaftalerne i de konkrete projekter på nuværende tidspunkt.
- 2) Som køber af CO₂-kreditter fra projekterne har Miljøministeriet ikke det fulde kendskab til finansieringsplaner m.v., hvorfor bidrag fra andre finansieringskilder kun kan skønnes. Af kommercielle årsager hemmeligholdes en række sådanne detaljer om projekterne ofte.

Kommende indsats i forhold til lande og projektyper:

Miljøministeriets udbud er åbent for projektforslag fra alle de østeuropæiske lande inden for typerne vedvarende energi, brændselskift, energieffektivisering, metanopsamling og reduktion af udledningen af industrielle drivhusgasser. For tiden undersøges konkrete klimaprojekter i en lang række lande. Projekterne er under udarbejdelse, og der udestår endnu konkrete forhandlinger med projektholdere og landene. Derfor er der endnu mange uafklarede forhold i de konkrete projekter. Det kan dog oplyses, at der forberedes projekter i Rusland, Ukraine, Polen, Ungarn, Tjekkiet, Litauen, Rumænien, Bulgarien, Kirgisistan, Usbekistan, Armenien, Aserbajdsjan, Georgien og Kasakhstan. Projekterne dækker sektorerne fjernvarme, spildevandsanlæg, gødningsfabrikker, vindmøller, kraftværker, fjernvarmenet, biogas, gasdistribution, kulminemetan, biomasse, energibesparelser i industrien, metan fra lossepladser, geotermi og gasudnyttelse ved oliefelter.

Inddragelse af dansk erhvervsliv:

Miljøministeriet gennemfører en aktiv indsats over for det danske erhvervsliv for at sikre, at de kan vurdere deres muligheder for at gennemføre JI- og CDM-projekter i Østeuropa. Som eksempler kan det nævnes, at Miljøministeriet har udarbejdet informationsmateriale såvel på dansk som engelsk om den hidtidige indsats. Miljøministeriet har for nylig udgivet en dansk pjece om arbejdet i Østeuropa, "Køb af klimakreditter i Østeuropa". Der er udarbejdet en hjemmeside – www.danishcarbon.dk, hvor erhvervslivet kan få information om muligheder for at gennemføre projekter i Østeuropa. Miljøministeriet har den 1. og 2. september 2005 afholdt én-dags konferencer i henholdsvis Kolding og København for alle kvotebelagte virksomheder og potentielle projektudviklere for at give dem mulighed for at få afklaret, om de ønsker at bruge de fleksible mekanismer i Østeuropa.

Miljøministeriet har endvidere indgået samarbejdsaftaler om klimaprojekter med Mexico og Argentina. Disse aftaler åbner i lighed med de tilsvarende aftaler med de østeuropæiske lande mulighed for, at private danske virksomheder kan deltage i CDM-projekter i disse lande. Der forhandles om tilsvarende aftaler med andre sydamerikanske lande.

I forhandlingerne med de internationale kvotebanker og -fonde har Miljøministeriet sikret sig, at fondene også er åbne for private indskydere. Det er f.eks. allerede muligt i fondene med ESSB og Verdensbanken. I den danske CO₂-fond, som administreres af Verdensbanken, var der oprindeligt indskud fra E2, Elsam, Udenrigsministeriet og Miljøministeriet. Der er efterfølgende aftalt indskud fra Aalborg Portland, Mærsk olie & Gas og Nordjysk Elhandel. Der er nu et samlet indskud på 400 mio. kr, men der mangler endnu at blive kontraktet konkrete projekter. Miljøministeriet har varetaget formandskabet i opbygningsfasen, men det er nu overdraget til E2. Udviklingsministeren giver en mere uddybende beskrivelse af fonden, hvor begge ministerier har indskud.

Konklusion:

De statslige indkøb af CO₂-kreditter i Østeuropa har leveret gode resultater. Der er indgået en række kontrakter, og flere af disse resulterer allerede i konkrete CO₂-reduktioner. Det forventes, at der også fremover vil kunne findes gode klimaprojekter i udlandet. Prisen for CO₂-kreditterne ligger under de indenlandske reduktionsomkostninger og under prisen for CO₂-kvoter på EU's kvotemarked, hvorved brugen af Kyotoprotokollens fleksible mekanismer er med til at sikre, at Danmark kan overholde sine klimaforpligtelser på en omkostningseffektiv måde.

Særligt indkøbet af direkte CO₂-kreditter medvirker samtidig i betydelig grad til institutionsopbygning i værtslandene. Det vurderes, at dette er af stor betydning for det fremtidige globale klimasamarbejde.

De statslige indkøb af CO₂-kreditter har primært til opgave at løbe markedet i gang. Det er vurderingen, at der er en stigende interesse fra private virksomheder, både inden for de kvotebelagte sektorer og fra projektudviklere.

Udviklingsministeren har oplyst følgende:

”Udenrigsministeriets strategi:

Udenrigsministeriet har tilrettelagt sin indsats på CDM området, herunder statslige indkøb af CO₂ kreditter fra CDM projekter, i overensstemmelse med principperne i Miljøstrategien fra 2004. Det fremgår heraf, at: Kyoto-protokollens CDM projekter stiller, uanset projektstørrelse, store tekniske og administrative krav til forberedelse, gennemførelse og afrapportering. CDM samarbejdet er derfor i første fase rettet mod lande med store emissioner af drivhusgasser, hvor der er opbygget gode samarbejdsrelationer gennem den hidtidige, særlige miljøbistand, og hvor der er mulighed for at udvikle et begrænset antal projekter med store, reelle emissionsreduktioner og derpå indgå aftaler om køb af CO₂ kreditter. Denne indsats vil blive styrket og udbygget til flere lande. Der fokuseres på projekter, som nedbringer emissionen af drivhusgasser fra energiproduktion og -anvendelse, fra industrivirksomheder og fra affaldsanlæg som f.eks. lossepladser og spildevandsanlæg. Ændringer i regelgrundlaget kan føre til, at skov- og landbrugsprojekter på længere sigt bliver omfattet. Muligheden for at etablere samar-

bejde om CDM projekter kan derfor føre til, at der i lande, hvor der gennem særlig miljøbistand samarbejdes om kapacitetsopbygning og konkrete indsatser omkring bæredygtig energi og energieffektivitet, også kan samarbejdes om at skabe rammer for udvikling og administrativ forberedelse af CDM indsatser. Sigtet hermed vil være, at projektforberejelsen kan bidrage til at skabe basis for, at Danmark omkostningseffektivt kan købe kreditter indenfor den særlige bevilling, som er afsat til indkøb af CDM baserede CO2-kreditter.

Udenrigsministeriet etablerede allerede i 2003 et CDM samarbejde med Malaysia, Thailand og Sydafrika. Indsatsen omfattede fra begyndelsen dels kapacitetsopbygning, især i de statslige administrationer, dels medvirken til opbygning af en projektportefølje i landene, hvor de mest interessante projekter blev indbudt til samarbejde om CDM projektudvikling med henblik på senere køb af CDM kreditter. En væsentlig del af kapacitetsopbygningen er en videreførelse og udvidelse af aktiviteter indenfor den særlige miljøbistand, ikke mindst vedrørende bæredygtig energi og kapacitetsopbygning i den offentlige sektor, og denne del af indsatsen bevilges da også fortsat som en del af den særlige miljøbistand. Det efterfølgende køb af kreditter vil blive betalt gennem den særlige ramme hertil (Finanslovens konto 06.11.27.01, første gang optaget på FL 2004). I 2005 er samarbejdet om CDM projektudvikling og køb af kreditter på tilsvarende vis udvidet til også at omfatte Indonesien og Kina. Desuden arbejdes der på at indbygge CDM komponenter i relevante projekter indenfor Ordningen for Blandede Kreditter (OBK).

Samarbejdet om konkrete projekter er baseret på, at ambassaderne i de pågældende lande forestår informationskampagner o.l., hvorefter projektindehavere (private virksomheder såvel som offentlige myndigheder) i landene kan rette henvendelse til ambassaden. På basis af ambassadens vurdering af projektet kan der så blive indgået en aftale om samarbejde, hvor hovedelementerne er, at Danmark yder støtte til udvikling af CDM-delen af projektet og projektet efterfølgende sælger de godkendte CO2 kreditter til Danmark. Denne fremgangsmåde har ført til samarbejde om forberedelse af et betydeligt antal projekter; forudsat at der ikke opstår uforudsete problemer omkring projektgodkendelser og at der fremkommer mere stabile forhold omkring prisdannelsen, forventer ministeriet at kunne udfylde rammen for kreditkøb i 2005 med aftaler om direkte køb af kreditter fra et antal (4 – 6) af disse projekter ved siden af den forøgelse af indskuddet i Den danske CO2 fond, som er omtalt i det følgende. Ministeriet har derfor ikke fundet behov for at igangsætte egentlige udbud, hverken forankret i de enkelte lande eller i Ministeriet i København.

Der er herudover indgået samarbejdsaftaler med yderligere en række lande, med henblik på at udbrede viden og at smidiggøre handel med CDM kreditter. Det bemærkes her, at Udenrigsministeriet også har mulighed for at købe "færdigudviklede" CDM kreditter fra projekter i udviklingslande, hvor man ikke gennem den særlige miljøbistand kan deltage i projektforberejelsen.

Samarbejdsaftalerne har foreløbig ikke ført til henvendelser til ministeriet om købsaftaler om CDM kreditter fra projekter i disse lande.

Ministeriet indtrådte i slutningen af 2004 i samarbejdet i Den danske CO2 fond i Verdensbanken for herigennem at bidrage til afprøvningen af markedet for indirekte kreditter og medvirke til at åbne CO2 markederne for danske virksomheder. Fonden er nærmere omtalt nedenfor.

Foreløbige resultater:

Udenrigsministeriet har pr. juli 2005 indgået én købsaftale om CDM kreditter, fra et projekt i Malaysia. Projektet, som gennemføres på en palmeoliefabrik, er baseret på fremstilling af energi ved anvendelse af affaldsprodukter fra palmeoliefremstillingen. Købsaftalen er baseret på den kvotepris på knap 20 kr./ton, som var blevet aftalt ved indledningen af projektsamarbejdet; i forhold til dagens prisniveau er der tale om en lav kvotepris. Kontrakten omfatter 199.000 tons CO2 og løber i perioden 2005 – 2012, med mulighed for at ministeriet også kan købe eventuelle yderligere genererede CDM-kreditter. Virksomheden skaffer selv den finansiering, som er nødvendig for at gennemføre projektet; der er således ikke danske eller – så vidt vides - malaysiske offentlige investeringer i projektet. Som køber af CDM kreditter er ministeriet i øvrigt ikke nærmere bekendt med virksomhedens og projektets økonomiske forhold, som ofte i aftaler af denne art hemmeligholdes af kommercielle årsager.

Indsatsområder:

Udenrigsministeriet arbejder nu på at købe CDM kreditter direkte fra projekter i Malaysia, Sydafrika, Thailand, Indonesien og Kina. Desuden indgår der CDM komponenter i OBK-projekter i Egypten og i Kina.

Der er tale om projekter indenfor følgende indsatsområder:

- vedvarende energi og energieffektivitet, eksempelvis fjernvarme, vindenergi, udnyttelse af energi fra affaldsprodukter og omlægning af energiforsyning og brændselsanvendelse i industrianlæg;
- udvinding og evt. udnyttelse af metan fra lossepladser og spildevandsanlæg og af metan fra kulminer;
- reduktion af udledninger af industrigasser.

Den danske CO2 fond:

Udenrigsministeriet er som nævnt deltager i Den danske CO2 fond, som administreres af Verdensbanken. Verdensbanken har spillet en stor rolle for den praktiske udvikling af Kyoto-protokollens fleksible mekanismer, og banken må fortsat anses for at være den væsentligste aktør på området. Den danske fond blev startet i slutningen af 2004 som et samarbejde mellem energiselskaberne E2 og Elsam, Miljøministeriet og Udenrigsministeriet, med et samlet indskud på 200 mio. kr. Verdensbanken arbejder som administrator af fonden med en målsætning om i første fase at kunne levere CO2 kreditter til en gennemsnitspris på under 40 kr./ton, men markedsudviklingen kan gøre det vanskeligt at leve op til målsætningen.

Der arbejdes nu på at udvælge de projekter, som fonden vil købe CDM- og JI- kreditter fra. Fordelingen på lande og projekttyper er ikke endeligt fastlagt, men vil efter alt at dømmes omfatte en del af de lande og projekttyper, som er nævnt i det foregående. En del af indskuddene i fonden anvendes dog til et samlet indskud i Verdensbankens Community Development Carbon Fund (CDCF), som især udvikler projekter og køber CDM kreditter fra små projekter i lokalsamfund i mindreudviklede lande (LDCs).

Ud fra en samlet vurdering af markedssituationen valgte de to energiselskaber og Udenrigsministeriet i juli 2005 hver at forøge indskuddet i fonden fra 50 til 100 mio. kr. Samtidig indtræder Aalborg Portland, Mærsk Olie og Gas og Nordjysk Elhandel i fonden. Det samlede indskud i fonden er hermed øget til over 400 mio. kr. Ministeriet traf beslutningen om at udvide indskuddet på basis af, at arbejdet i fonden udvikler sig tilfredsstillende, og at Verdensbanken, og dermed fonden, fortsat er en effektiv indkøber af indirekte kreditter.

Udenrigsministeriet ser udvidelsen af fonden som det hidtil væsentligste resultat af bestræbelserne på at inddrage dansk erhvervsliv i det internationale CDM samarbejde. Man lægger samtidig vægt på, at der herved også er mulighed for at medvirke til bankens arbejde som en vigtig drivkraft i udviklingen af den globale anvendelse af Kyoto-protokollens fleksible mekanismer.

Ministeriets projektaktiviteter foregår som nævnt i samarbejdslandene, og der er ikke taget skridt til systematisk at inddrage dansk erhvervsliv heri.

Konklusion:

Det er samlet set Udenrigsministeriets opfattelse, at den hidtidige indsats på CDM området er forløbet tilfredsstillende, set i forhold til indholdsmæssigt at opfylde de formål, som indgår i regeringens klimastrategi fra 2003, og set i forhold til Miljøstrategien fra 2004. Det må imidlertid også bemærkes, at udviklingen på CDM området er gået markant langsommere end oprindelig forventet, hvad der er kommet til udtryk i den begrænsede indgåelse af købsaftaler for direkte kreditter i perioden siden oprettelsen af Udenrigsministeriets bevilling til indkøb. Årsagerne hertil er flere; blandt de mere væsentlige kan nævnes Kyoto-protokollens sene ikrafttræden og en deraf følgende forsigtig tilgang til CDM området i en række udviklingslande, en meget langsom udvikling af procedurer og metoder indenfor FN-systemets CDM administration samt prisudviklingen på markedet. Væsentligst har det dog været, at priserne for CO₂ tilladelser (EU kvoter) er steget meget kraftigt igennem det seneste år; det har hos ejerne af CDM projekter skabt forventninger om tilsvarende høje priser for CDM kreditter, hvad der har ført til langvarige prisforhandlinger og betydelig tilbageholdenhed med at indgå købsaftaler. Disse forhold har samlet medført, at der typisk er gået 1-2 år fra et projekt sættes i udvikling til der indgås købsaftaler. Det forventes, at forholdene kan forbedres i løbet af 2005-6, i takt med at der kommer stadig flere aktører på markedet og at hidtidige usikkerheder finder hel eller delvis afklaring; det må nok for-

udses, at der generelt vil blive tale om noget højere prisniveauer end tidligere ventet, hvad der selvfølgelig også kan komme til at gælde for kreditkøb indenfor Den danske CO2 fond. Udenrigsministeriet tilstræber, at gennemsnitsprisen for køb af CDM kreditter direkte fra projekterne, set over en længere periode, ikke vil overstige de priser, som opnås ved køb af indirekte kreditter. Priserne ventes stadig at være markant under det prisniveau på 120 kr./ton, som er fastlagt i klimastrategien som forventet gennemsnit for indenlandske reduktionsomkostninger. Sammenfattende er det således fortsat vurderingen, at Udenrigsministeriets brug af CDM mekanismen kan bidrage til den omkostningseffektive gennemførelse af Danmarks klimaforpligtelser.”